

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 28 de Juny de 2020. N° 26

PORTAR LA PRÒPIA CREU

Una comprensió deficient de les paraules de Jesús proclamades en la celebració d'aquest diumenge: "Qui estima la família més que a mi, no és bo per venir amb mi", poden produir en qui les escolta una possible sensació de desconcert, com si Déu esdevingués un rival en les qüestions de l'amor humà més legítim. No es tracta d'escollir entre dos amors: l'amor a Déu Pare i l'amor a la gent amb la qual fem camí en la vida de cada dia. Jesús parlava en aquesta ocasió amb els qui estaven disposats a seguir-lo. Els deixebles són invitats a viure una plena

relació amb Déu a semblança de la que Jesús vivia amb el Pare. L'Evangeli d'avui ens convida, doncs, a estar disposats a estimar com Jesús estimava a tothom, sense fer diferències interessades. Cal per tant no oblidar mai que l'amor al qual Jesús ens vol portar a viure no pot coexistir amb l'oblit egoista dels que tenim al costat en tots els camins del món. No podem procurar només pel "nostres", pels "de casa". No podem oblidar els que no tenen els mitjans necessaris per viure, no podem tancar els ulls a les injustícies, no podem restar impassibles davant del patiment dels exclosos.

Va ser Jesús qui ens va dir: "Qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és deixeble meu, us asseguro que no quedarà sense recompensa". És cert que estimar a la manera de Jesús pot comportar sofriment, ruptures i incomprensió, serà segurament allò de portar "la pròpia creu", sigui quina sigui la forma d'aquesta creu. Estimar Déu "amb tot el cor" ve a ser un sí incondicional a les paraules de Jesús, que va dir: "Pare, que no es faci la meua voluntat sinó la vostra". No podem perdre de vista que Jesús és qui ha estat en moltes ocasions qui ens ha ofert l'aigua que refà la nostra set, la nostra esperança. Així, doncs, quan sortim de les nostres rutines per ajudar a qui ens necessita serà Ell amb tota seguretat qui trobarem allargant-nos la seva mà.

=====

Tenim clar que les promeses de Jesús són la raó de la nostra esperança? Que la seva veu és la que ens posa en marxa en la vida per seguir els seus camins? Sabem descobrir i donar gràcies per tots els qui gosen avui travessar el nostre desert, lluitant i esperant contra tota esperança?

=====

La vostra crida, Senyor, ens convida a actuar, esperar i lluitar. No permeteu que ens tanquem en els recintes intimistes de les nostres relacions estretes i reduïdes. Doneu-nos la força per assumir compromisos personals, professionals i polítics en aquest temps arriscat de la pandèmia que està vivint el món. Ensenyeu-nos a considerar sempre el vostre Evangeli com la bona opció per lluitar contra tota mena de pobresa. Us ho demanem a vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 10,37-42

Con frecuencia, los creyentes hemos defendido la «familia» en abstracto, sin detenernos a reflexionar sobre el contenido concreto de un proyecto familiar entendido y vivido desde el Evangelio. Y, sin embargo, no basta con defender el valor de la familia sin más, porque la familia puede plasmarse de maneras muy diversas en la realidad.

Hay familias abiertas al servicio de la sociedad y familias replegadas sobre sus propios intereses. Familias que educan en el egoísmo y familias que enseñan solidaridad. Familias liberadoras y familias opresoras.

Jesús ha defendido con firmeza la institución familiar y la estabilidad del matrimonio. Y ha criticado duramente a los hijos que se desentienden de sus padres. Pero la familia no es para Jesús algo absoluto e intocable. No es un ídolo. Hay algo que está por encima y es anterior: el reino de Dios y su justicia.

Lo decisivo no es la familia de carne, sino esa gran familia que hemos de construir entre todos sus hijos e hijas colaborando con Jesús en abrir caminos al reinado del Padre. Por eso, si la familia se convierte en obstáculo para seguir a Jesús en este proyecto, Jesús exigirá la ruptura y el abandono de esa relación familiar: «El que ama a su padre o a su madre más que a mí no es digno de mí. El que ama a su hijo o a su hija más que a mí no es digno de mí».

Cuando la familia impide la solidaridad y fraternidad con los demás y no deja a sus miembros trabajar por la justicia querida por Dios entre los hombres, Jesús exige una libertad crítica, aunque ello traiga consigo conflictos y tensiones familiares.

¿Son nuestros hogares una escuela de valores evangélicos como la fraternidad, la búsqueda responsable de una sociedad más justa, la austeridad, el servicio, la oración, el perdón? ¿O son precisamente lugar de «desevangelización» y correa de transmisión de los egoísmos, injusticias, convencionalismos, alienaciones y superficialidad de nuestra sociedad?

¿Qué decir de la familia donde se orienta al hijo hacia un clasismo egoísta, una vida instalada y segura, un ideal del máximo lucro, olvidando todo lo demás? ¿Se está educando al hijo cuando lo estimulamos solo para la competencia y rivalidad, y no para el servicio y la solidaridad?

¿Es esta la familia que tenemos que defender los católicos? ¿Es esta la familia donde las nuevas generaciones pueden escuchar el Evangelio? ¿O es esta la familia que también hoy hemos de «abandonar», de alguna manera, para ser fieles al proyecto de vida querido por Jesús?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE : 27	20'00 h.	
DIUMENGE: 28	11'00 h.	Josep Alós Rius difunts família Farras-Gené
	13'00 h.	=====
DISSABTE: 04	20'00 h.	
DIUMENGE: 05	11'00h.	
	13'00h.	

CONDOLENÇA

La donem als familiars de Na Matilde Viladoms Doménech. I desitgem que la difunta gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

HORARI DE MISSES A LA PARRÒQUIA

DISSABTES A LES 20 H. CATALÀ

DIUMENGES A LES 11 H. CATALÀ

I A LAS 13 H. CASTELLANO

=====

HOGAR NTRA. SRA.DE LOURDES

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES FINS A NOU AVIS

=====

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS HASTA NUEVO AVISO

=====